

ΕΤΟΣ 72ov

3 Μαρτίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 9 (3692)

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ

Ἡ εὐαγγελική παραβολή τοῦ Ἀσώτου ἀποτελεῖ τό ἐξοχώτερο θεολογικό δοκίμιο τοῦ τρόπου «υἰοθεσίας» τῶν ἀνθρώπων ἀπό τόν Θεό, τό «εὐαγγέλιο τοῦ εὐαγγελίου». Ἕνας ἄνθρωπος ἔχει δύο υἱούς. Ὁ νεώτερος υἱός παραβιάζει τά θέσμια, ἀμφισβητεῖ τήν ἐξουσία τοῦ πατέρα του καί ἀρνεῖται οὐσιαστικά καί τήν ἴδια του τήν ὑπαρξη, ἀφοῦ ζητᾷ τήν χρήση τοῦ μεριδίου πού τοῦ ἀναλογεῖ ἀπό τήν περιουσία, σάν ὁ πατέρας του νά ἦταν νεκρός. Ἀλλά τό κομμάτι αὐτό ἀποκομμένο ἀπό τό σύνολο τῆς ἀλήθειας τῆς ζωῆς τοῦ πατέρα δέν μπορεῖ νά ζήσει, δέν μπορεῖ νά καρποφορήσει. Τό κομμάτι αὐτό, ὅταν τό παίρνουμε δυναστικά, αὐθαίρετα, ὅπως καί ὅταν θέλουμε, δέν μᾶς ὁδηγεῖ στήν ζωή, ἀλλά στήν ἀπόγνωση καί τήν καταστροφή.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Πατέρα

Ὡστόσο, ὁ πατέρας δέν ἐνίσταται οὔτε ἀπορρίπτει τό αἶτημα τοῦ υἱοῦ του, ὅπως δικαιούνταν. Ἀντίθετα, τοῦ δίνει τό ἐπιβάλλον μέρος τῆς περιουσίας, πού ζητᾷ. Ἡ ἀγάπη τοῦ πατέρα πάει πιο μακριά ἀπ' ὅ,τι μπορεῖ νά πάει ἡ ἀνταρσία τοῦ υἱοῦ του. Γιά τόν λόγο αὐτό δέν τοῦ κάνει διδασκαλία μέ λόγια. Τώρα πρέπει νά τόν ἀφήσει νά περιπλανηθεῖ, νά πάθει, νά ζήσει προσωπικά τό ψεῦδος καί τίς ἀνυπόστατες ἀπάτες.

Τό θέμα δέν εἶναι ὁ πατέρας νά κρατήσῃ διὰ τῆς βίας τόν υἱό κοντά του, ἀλλά νά τοῦ δώσει τήν δυνατότητα νά δημιουργήσῃ τίς προϋποθέσεις, ὥστε ὁ ἴδιος μόνος του νά ἔλθει πρὸς αὐτόν. Ὅλη ἡ ζωή τοῦ Χριστιανοῦ μορφώνεται μυστικά μέ τήν συνεργασία τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ καί τῆς βουλήσεως τοῦ ἀνθρώπου καί μέ τήν πραγματική ἀποδοχή τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλ' ἡ συνεργασία αὐτή στηρίζεται ὀλοτέλα στήν ἐλεύθερη ἀπόφαση τοῦ ἀνθρώπου νά δεχθεῖ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ ὡς συνεργό.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιε´ 11-32)

Ἡ φιλευσπλαγία τοῦ πατέρα

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρὶ· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατιῶν ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῶ ἀπόλλυμαι! Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου. Οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη, καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱὸς σου. Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἕξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγαίοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρὶ· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· Ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἔστιν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

Ἡ ζωὴ μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεό

Καὶ ὁ ἄσωτος φεύγει. Πηγαίνει γιὰ νὰ ζήσει σὲ μιά χώρα ξένη, ὅπου τὰ πάντα ξοδεύονται χωρὶς νὰ ἀνανεώνονται. Ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ λίγο μένει μόνος. Οἱ φίλοι του ἔμειναν κοντά του ὅσο κράτησαν τὰ πλοῦτη του. Ἀρχίζει νὰ ζεῖ τὴν ἔκπτωση καὶ τὴν ἐξαθλίωση. Καὶ ὅταν πηγαίνει νὰ ζητήσει βοήθεια, τὸν σπρώχνουν πιὸ χαμηλά. Τὸν στέλνουν νὰ βόσκει χοί-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν: Ἕνας ἄνθρωπος εἶχε δύο γιούς. Ὁ νεότερος ἀπὸ αὐτοῦ εἶπε στὸν πατέρα: Πατέρα, δῶσε μου τὸ μερίδιό τῆς περιουσίας πού μου ἀναλογεῖ. Καὶ ὁ πατέρας τοὺς μοίρασε τὴν περιουσία. Μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες, ὁ νεότερος γιὸς τὰ μάζεψε ὅλα καὶ ταξίδεψε σὲ μακρινή χώρα, καὶ ἐκεῖ κατασπατάλησε τὴν περιουσία του μὲ τὸ νὰ ζεῖ μιά ἄσπρη ζωή. Ὅταν τὰ ἐξόδευσε ὅλα, ἐνέσκηψε μεγάλη πείνα σὲ ἐκείνη τὴ χώρα, καὶ αὐτὸς ἄρχισε νὰ στερεῖται. Πῆγε καὶ προσκολλήθηκε σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς πολίτες ἐκείνης τῆς χώρας, καὶ αὐτὸς τὸν ἔστειλε στὰ χωράφια νὰ θόσκει χοῖρους. Ἐπιθυμοῦσε νὰ γεμίσει τὴν κοιλία του ἀπὸ τὰ ξυλοκέρατα πού ἔτρωγαν οἱ χοῖροι, ἀλλὰ κανεὶς δὲν τοῦ ἔδινε. Ὅταν ὅμως συνῆλθε, εἶπε: Πόσοι μισθωτοὶ τοῦ πατέρα μου ἔχουν ψωμί πού τοὺς περισσεύει, ἐνῶ ἐγὼ πεδαίνω ἀπὸ τὴν πείνα! Θὰ σηκωθῶ καὶ θὰ πάω στὸν πατέρα μου καὶ θὰ τοῦ πῶ: Πατέρα, ἁμάρτησα ἀπέναντι στὸν Θεό καὶ πρὸς ἐσέ· δὲν εἶμαι ἄξιος πλέον νὰ ὀνομάζομαι γιὸς σου, κάνε με σάν ἕνα ἀπὸ τοὺς μισθωτοὺς σου. Καὶ σηκώθηκε γιὰ νὰ ἐπιστρέψει στὸν πατέρα του. Ἐνῶ ἀπῆγε πολὺ ἀκόμη, τὸν εἶδε ὁ πατέρας του καὶ τὸν συμπόνεσε, καὶ ἔτρεξε καὶ ἔπεσε στὸν λαίμω του καὶ τὸν φίλησε. Ὁ γιὸς τοῦ εἶπε: Πατέρα, ἁμάρτησα ἀπέναντι στὸν Θεό καὶ σὲ ἐσέ, δὲν εἶμαι ἄξιος πλέον νὰ ὀνομάζομαι γιὸς σου. Ὁ πατέρας εἶπε στους δούλους του: Βγάλτε τὴν καλύτερη στολή καὶ ἐνδύσατέ τον, δώστε δακτυλίδι νὰ φορέσει στὸ χέρι του καὶ ὑποδήματα στὰ πόδια, φέρτε νὰ σφάξετε τὸ καλοδρεμμένο μοσχάρι, νὰ φάμε καὶ νὰ διασκεδάσουμε, γιατί ὁ γιὸς μου αὐτὸς ἦταν νεκρὸς καὶ τώρα ξανάξενε, ἦταν χαμένος καὶ βρέθηκε. Καὶ ἄρχισαν νὰ διασκεδάζουν. Ὁ μεγαλύτερος γιὸς του ἦταν στό χωράφι, καθὼς ἐπέστρεφε δὲ καὶ πλησίασε στό σπιτί, ἄκουσε μουσική καὶ χορούς· γιὰ αὐτὸ κάλεσε ἕναν ἀπὸ τοὺς ὑπηρετές καὶ ρώτησε νὰ μάθει τί ἦταν αὐτά. Αὐτὸς τοῦ εἶπε ὅτι ἦλθε ὁ ἀδελφός σου καὶ ὁ πατέρας σου ἔσφαξε τὸ καλοδρεμμένο μοσχάρι, ἐπειδὴ τὸν ὑποδέχθηκε πίσω ὑγῆ. Αὐτὸς ὅμως θύμωσε καὶ δὲν ἤθελε νὰ μπεῖ. Βγήκε λοιπὸν ὁ πατέρας του καὶ τὸν παρακαλοῦσε. Αὐτὸς ὅμως ἀποκρίθηκε καὶ εἶπε στὸν πατέρα: Νά, τόσα χρόνια σὲ ὑπηρετῶ καὶ ποτέ δὲν ἀδέτησα ἐντολή σου, καὶ ποτέ δὲν ἔδωσες ἕνα κασίκι σὲ ἐμέ γιὰ νὰ διασκεδάσω μὲ τοὺς φίλους μου. Ὅταν ὅμως ἦλθε αὐτὸς ὁ γιὸς σου, πού κατέφαγε τὴν περιουσία σου μὲ πόρνες, ἔσφαξες γιὰ αὐτὸν τὸ καλοδρεμμένο μοσχάρι. Αὐτὸς τοῦ εἶπε: Παιδί μου, ἐσύ εἶσαι πάντοτε μαζί μου, καὶ ὅλα τὰ δικά μου εἶναι δικά σου· ἔπρεπε νὰ διασκεδάσουμε καὶ νὰ χαροῦμε, γιατί αὐτὸς ὁ ἀδελφός σου ἦταν νεκρὸς καὶ τώρα ζεῖ ξανά, ἦταν χαμένος καὶ βρέθηκε.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ρους, νὰ ποιμαίνει τὰ πάθη. Δὲν παρανομεῖ ἀπλῶς, ἀλλὰ περιπίπτει σὲ μιά διαρκῆ κατάσταση ἀνομίας.

Οἱ δοκιμασίες τίς ὁποῖες ὑφίσταται, καθίστανται αἰτία ἐπαναφορᾶς τῆς ἀγαθῆς μνήμης τοῦ πατέρα, μνήμη τὴν ὁποία εἶχε θανατώσει πρῖν. Ἀρχίζει λοιπὸν νὰ ἔρχεται στὸν ἑαυτό του, νὰ κάνει αὐτοκριτική. Μὲ μιά λέξη ὁ υἱὸς μετανοεῖ καὶ ἡ μετάνοιά του εἶναι ἡ ἀφετηρία, γιὰ νὰ ὀδη-

3 Μαρτίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

Ευτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου μαρτύρων. Θεοδωρήτου ιερομάρτυρος.

Ψαλμός: πλ. β΄ – Έθωνόν: ΣΤ΄ – Απόστολος: Α΄ Κορ. στ΄ 12-20 –

Ευαγγέλιον: Λουκ. ιε΄ 11-32.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Μαρτίου, τῆς Απόκριου.

Απόστολος: Α΄ Κορ. η΄ 8 - θ΄ 2 – Ευαγγέλιον: Ματθ. κε΄ 31-46.

γηθεί από τὴν ἀπελπισία στὴν σωτηρία, ἀπὸ τὸν σωματικὸ καὶ πνευματικὸ θάνατο στὴν σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ζωὴ.

Ἡ ἐπιστροφή

Καὶ ὁ ἄσωτος παίρνει τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Πρὶν ἀκόμη φθάσει στό σπίτι, ὁ πατέρας, πού ζοῦσε τό μυστήριό τῆς ἀναμονῆς, τὸν βλέπει ἀπὸ μακριὰ καὶ τρέχει. Χωρὶς νὰ τοῦ πεῖ τίποτα, πέφτει ὀλόκληρος στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὸν καταφιλεῖ. Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ υἱοῦ ἀπὸ τὸν πατέρα ἀποδεικνύεται στὴν πράξη πλήρης καὶ ἀπροϋπόθετη. Γιατί πάντοτε ἦταν μαζί μέ τό παιδί του. Αὐτό τό ὁποῖο πρέπει νὰ προσέξουμε εἶναι ὅτι ἡ πρώτη λέξη τῆς ὁμολογίας του δέν εἶναι «συγχώρα με», ἀλλά «πατέρα». Εἶναι τό ὄνομα τοῦ πατέρα πού ἀνεβαίνει ἀπὸ τά βάθη τοῦ εἶναι του καὶ τοῦ δίνει τό θάρρος νὰ ἐλπίζει. Γι’ αὐτό καὶ ὁ ἄσωτος δέν προτείνει λύση γιὰ τό μέλλον του, ἀλλά ἐμπιστεύεται τὸν ἑαυτό του ἐξ ὀλοκλήρου στόν πατέρα του.

Ἡ δική μας ἐπιστροφή

Δέν γνωρίζουμε πόση σχέση ἔχει ὁ καθένας μας μέ τὸν πατέρα καὶ τὸν νεώτερο υἱό. Αὐτό ὅμως πού γνωρίζουμε ὅλοι εἶναι ὅτι μπορούμε νὰ γυρίσουμε στόν Πατέρα μας καὶ στὴν ἱερὴ μας πατρίδα, γιατί Ἐκεῖνος εἶναι ἡ ζωὴ, ἡ ἐπικύρωση τῆς ἀξιοπρέπειάς μας, ἡ ἐπανεύρεση τῆς ἀνθρωπιάς μας. Φθάνει νὰ μᾶς συνειτίζει ἡ ἀγία ταπείνωση καὶ νὰ μᾶς κυκλώνει τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

† Ὁ. Φ. Α.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», εβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ’ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
